

FIRMAIDRÆT

MEDLEMSBLAD FOR DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

I dette nummer har FIRMAIDRÆT atter tegnet et portræt af en sammenslutning. Det er Grindsted Firma Idræt, det drejer sig om. I Grindsted har man taget familiemotionen til sig, og det kommer til udtryk mange steder i deres aktiviteter. Blandt andet i familiesvømningen, hvorfra ovenstående billede er hentet.

9 NOVEMBER 1978 · 21. ÅRGANG

**DANSK
FIRMAIDRÆTSFORBUND**

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92

Eksp.: Mandag–fredag 9–16

Generalsekretær:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg
Tlf. (09) 21 17 98

Styrelsen

Formand:

Karl Randrup,
Sjællandsgade 48, 6700 Esbjerg
Tlf. (05) 12 71 45

1. Næstformand:

Tage Carlsen, Heboltoft 12,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

2. Næstformand:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

Kaj Christensen, Svalevej 34,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Alfred Petersen, Bregnevej 74,
5220 Odense SØ
Tlf. (09) 13 79 22

FIRMAIDRÆT

Redaktion

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (02) 90 13 35

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtryknergården a-s,
Struer

Udgivet i 8.900 eksemplarer

DFIF's konsulenter

Leif Krogh

Mensalgårdsvej 43, 5260 Odense S. Tlf. 09 - 15 22 13

Jens Boe

Langelandsgade 209, 8200 Aarhus N. Tlf. 06 - 16 04 23

Bente Dahl

Mosevej 12, 3500 Værløse. Tlf. 02 - 48 09 45

Indhold

Leder	3
DFIFs formand, Karl Randrup, fylder 60 år	4
Orientering fra Statsskattedirektoratet	9
Familiemotionscenter med forbillede fra Sverige	10
Dommernes ønske er at blive accepteret	11
Ny redaktør og konsulent	12
DFIFs hæderstegn til 25 års jubilær	12
Portræt af en sammenslutning	13
Kursustilbud i december	21
2 afgørelser fra ordensudvalget	21
Nordisk konference for kampagneledere og redaktører	22
Samarbejdsudvalg i Midt- og Nordjylland	23
Sportsfestival '79 i Gøteborg	24
Idrætsafdelingens første årsmøde	25
Landsstævnet sommer 1978 i Ringkøbing	26
Den siddende arbejdsstilling. Af Bente Dahl	30
Set bag fra	32

FIRMAIDRÆT

udkommer 10 gange om året.
Udsendes til sammenslutningerne
ca. den 20. i hver måned,
undtagen juli og december.
Stof, der ønskes optaget
i et nr. af bladet,
må være redaktøren i hænde
senest den 1. i samme måned.

I anledning af Karl Randrup's fødselsdag holdes reception i EFI-Hallen, Sportsvej 21, 6700 Esbjerg, *lørdag den 11. november 1978, kl. 10-12.*

Der kom et brev

Dansk Firmaidrætsforbund består som bekendt af en lang række bysammenslutninger og 4 landssammenslutninger. Så længe disse sidste har været med, har berettigelsen af deres medlemskab været diskuteret – ud fra flere forskellige motiver.

Der har gennem årene været tilløb til, at flere landssammenslutninger af firmaidrætsklubber skulle med i DFIF, og den megen diskussion, der i de enkelte tilfælde fulgte med forhandlingerne om deres optagelse, resulterede i, at der nu er fastsat helt bestemte retningslinier for, hvornår en landssammenslutning kan optages. At så en af de fire nuværende landssammenslutninger ikke ville kunne optages i dag skal ikke komme den til skade. Den var medlem, da de nugældende optagelsesbetingelser blev udformet, og derfor skal der selvfølgelig ikke ske nogen ændringer i dens tilhørsforhold til DFIF nu.

Men skal vi have flere med? Ja, hvis en landssammenslutning opfylder betingelserne for at komme med i DFIF, er der jo ikke så meget at spille om. Men DFIF er blevet anmodet om at undersøge mulighederne for at gå et skridt videre.

Forbundet har fra kulturministeriet fået en opfordring til at undersøge mulighederne for en tilknytning under en eller anden form til DFIF af en firmaidrætssammenslutning, som har søgt ministeren om tilskud fra tipsmidlerne. Ministeren viger af flere grunde tilbage for at yde et sådant tilskud. Han ser mulighederne for en udvikling, som ikke er tilsigtet.

Rent umiddelbart lyder det meget besnærende med nye organisationer som medlemmer, men går man det aktuelle tilfælde efter i sømmene, må det for DFIFs ledelse stå klart, at tilknytning til forbundet kan åbne mulighed for en udvikling af DFIF, som heller ikke har været tilsigtet.

Landssammenslutningernes berettigelse har været diskuteret, men med en positiv indstilling til løsningen af problemerne omkring deres medlemskab blev udformet de omtalte optagelsesbetingelser, som synes vældig fornuftige. Det er næppe tiden nu at slække på disse betingelser.

Når DFIF vil tøve med at tage sådanne nye landssammenslutninger med, skyldes det jo først og fremmest, at forbundet i dag efterhånden er udviklet så meget, at kun få af de store byer med egen firmaidrætsorganisation ikke er med i DFIF. Derved er grundlaget for de landssammenslutninger, som søger ind i DFIF, klubber, som i forvejen er med i forbundet gennem en bysammenslutning, og dette dobbeltmedlemskab vil DFIF gerne medvirke til at udelukke mest muligt. Og man kan vel nok forestille sig følgerne, hvis f. eks. samtlige forhandlere af et bestemt bilmærke eller bryggeriernes depoter lavede nye sammenslutninger. De nuværende tipsmidler ville ikke række langt.

Vi må nok skuffe ministeren og sige, at det ikke er DFIFs bord. Sigtet er jo ganske klart, man vil have del i tipspengene. Vi er nok villige til at dele vort tipstilskud med flere, men ikke i den foreliggende eller lignende situationer.

Karl Randrup fylder 60 år

– Den største glæde, jeg har oplevet som firmaidrætsleder, var, da DFIF kom på tipsloven.

Den 10. november 1978 runder Dansk Firmaidrætsforbunds formand, *Karl Randrup*, et skarpt hjørne. Han fylder 60 år.

Som noget ganske naturligt benytter man gerne sådanne lejligheder til at stoppe op og gøre status, og det har vi også gjort i dette tilfælde. I den efterfølgende samtale berøres forbundets aktuelle stilling på flere områder.

Karl Randrup har været engageret i firmaidrætten i en menneskealder. På et tidspunkt for mere end 20 år siden, da Esbjerg Firma Idræt stod foran en nedlæggelse, lod Karl Randrup sig overtale til at tage formandsposten, og den har han haft siden.

I 1959 kom han ind i Dansk Firmaidrætsforbunds ledelse, hvor han siden har siddet på forskellige poster, i de sidste 6 år som formand.

Med formanden selv som kilde står det til troende, at han ikke gik ind i DFIFs ledelse med ambitioner om at blive formand, men så meget mere sælsomt er det måske, at hans hidtidige formandsperiode fremstår som den mest betydningsfulde tid i forbundets historie. Karl Randrup kan sætte sine initialer under formålparagraffens ændring, strukturændringen og optagelsen på tipsloven for blot at nævne nogle af de væsentligste ting.

Karl Randrups store menneskelige egenskaber har gjort ham vel-

lidt overalt. Hans – af ydre – lidt kølige væsen, man kan opleve ved de lidt mere officielle lejligheder, er væk, når man senere træffer ham bag kulisserne. Hans hjertevarme og glade sind kommer så til udtryk.

Karl Randrup nyder stor respekt for den lange ledergerning, som han imidlertid nu er ved at trappe af; han har således allerede bebudet sin afgang i Esbjerg. Der ventes stort rykind i EFI-Hallen, når der

holdes reception i anledningen af fødselsdagen. Receptionen er dog af praktiske årsager henlagt til dagen efter formandens fødselsdag, nemlig til om lørdagen den 11. november 1978 kl. 10–12.

DFIFs formand, Karl Randrup, fylder 60 år den 10. nov. 1978.

Karl Randrup fylder 60 år

– Du har været med i DFIFs ledelse i 19 år, hvoraf de sidste 6 år har været på pladsen som forbundets formand. Har udviklingen taget pusten fra dig?

– Nej, det vil jeg ikke sige, men jeg indrømmer, det er gået stærkt – og især siden vi kom på tipsloven. Vore aktiviteter tager glædeligvis til, og det er helt sikkert, at jeg og den øvrige styrelse slet ikke kunne følge med, hvis ikke vor administration og konsulenttjeneste blev udbygget i takt med den øgede aktivitet.

Men den er blevet udbygget i det tempo, vi mener er forsvarligt og ønskeligt, og jeg mener også, at vi har et udmærket samarbejde mellem de folkevalgte forbundsledere og de mennesker, som skal varetage forbundets daglige arbejde.

Stadig udviklingsmuligheder

– Foruden denne udbygning af administration og konsulenttjeneste er der sket andre, store ting i de seneste år, f. eks. ændringen af forbundets formålsparagraf, tipslovsændringen m. m. Er DFIF på plads nu?

– Når jeg ser tilbage på den tid, der er gået, siden jeg kom med i firmaidrættens ledelse, er der sket en kolossal udvikling. Tænk blot på, at vi i dag har åbnet adgang for ægtefællernes deltagelse i stævner og turneringer, og vor formålsparagraf tilsiger os jo at arbejde for en udbredelse af familiemotionen, dvs. at vi i hvert fald på motionsområdet også virker for børnene. Hvem siger, at det ikke også en dag fører med sig, at vi tager dem ind i de mere traditionelle idrætsformer.

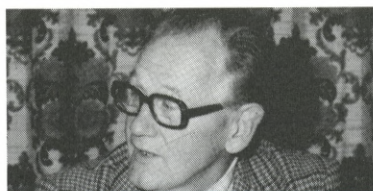
Vi har også for kort tid siden fået en meget konkret opfordring fra kulturministeren, som jo også er idrættens minister, til på ny at tænke på, om ikke vort forbund er det naturlige hjemsted for et landsforbund af firmaidrætsklubber, selv om klubberne kommer fra firmaer, som ikke har en overordnet landsledelse. I den konkrete situation var der tale om hospitalsfunktionærerne, der havde henvendt sig til ministeren, men vi ved, at det også er aktuelt for bankernes og sporvejenes personale.

Et andet område, hvor der ligger en udvikling og venter, er boligforeningerne. Jeg ved fra min egen sammenslutning, Esbjerg Firma Idræt, at der har været henvendelser fra boligforeningers idrætsklubber om optagelse. Og hvorfor ikke...

Det er givet, at en sådan udvikling skal diskuteres nøje igennem, og jeg er ikke i tvivl om, at det stadig skal være firmaidrætsklubben, som skal være vort grundlag. Det skal være den, som formidler kammeråtskabet og det gode samarbejde på arbejdspladsen, sådan som den oprindelige tanke har været. Men det hindrer os altså efter min mening ikke i at give hele befolkningen motionstilbud.

Effektivitetsforbedring

– Hvad har strukturændringen betydet for DFIF?

– Strukturændringen har betydet en overordentlig mærkbar effektivitetsforbedring i styrelsens arbejde.

– Det kommer lidt an på, hvilket trin man ser på. Klubberne har sandsynligvis ikke mærket nogen ændring. På det sted, hvor jeg har det på nærmeste hold, forbundsstyrelsen, har den bevirket en overordentlig mærkbar effektivitetsforbedring. Det, at vi kun er 5 mand i styrelsen, betyder, at vi får tid til den overordnede planlægning, som er vor opgave. Vi er kommet bort fra alle petitesserne, som ofte var fremtrædende i de gamle hovedbestyrelser.

Erfaringerne fra forbundsrådet er få. Der har hidtil kun været 1 møde, men det var efter min mening ikke fuldt tilfredsstillende. Rådet skal være styrelsens støtte i den fremtidige planlægning, men der var ikke meget at hente for os i styrelsen på det første møde.

Kredssamarbejdet må styrkes

– Hvordan fungerer de nye amtskredse?

– Ikke alle lige godt, men vi må tage hensyn til, at et etableret kredssamarbejde blev revet fra sammenslutningerne, og at et nyt skal have en rimelig tid til at vokse frem.

Men dertil vil jeg godt føje, at det er på høje tid, der bliver etableret et velorganiseret kredssamarbejde, og det er ikke kun afviklingen af kredsstævner, jeg tænker på. Der er mange områder, et kredssamarbejde kan fungere på, f. eks. kursus- og motionsområdet. Og kun i meget få kredse kan man bryste sig af, at dette samarbejde fungerer.

Så meget mere betydningsfuldt er det, at samarbejdet kommer i gang hurtigst muligt, fordi kredse jo efterhånden har udsigt til meget væsentlige amtstilskud, og disse tilskud er jo ikke netop tænkt anvendt til afvikling af kredsstævner. Hvis ikke sådanne tilskud anvendes på en fornuftig måde – og efter for-

Karl Randrup fylder 60 år

målet – forsvinder de naturligvis igen. Derfor påhviler der kredsbestyrelserne et stort ansvar for, at det arbejde, kredsen skal stå for, kommer i fuldt sving så hurtigt som overhovedet muligt.

Svært at komme igennem

– Lever firmaidrætten op til sin egen formålsparagraf?

– Nej, ikke ganske. Når vi ser på motionsformålet, er der mange sammenslutninger, som ikke er i stand til at leve op til formålet. Vi må erkende, at det er svært nogle steder at komme igennem med vore tanker om, at firmaidrætten også er den naturlige formidler af andre motionstilbud end dem, der gives igennem de traditionelle stævner og turneringer.

Jeg har imidlertid den største forhåbning om, at det kommer. Men det tager tid, fordi man nogle steder skal gennem et generationsskifte først.

– Vi må se i øjnene, at den tid, hvor vore ledere i sammenslutningerne selv laver alt arbejdet, er forbi.

Lederne må have hjælp

– Der lægges store administrative byrder på idrætslederne i dag. Kan vi blive ved at pålægge dem de mange opgaver uden at betale dem?

– Vi tog jo på sidste repræsentantskabsmøde initiativ til at støtte de sammenslutninger økonomisk, som ville aflaste lederne for en del af de administrative opgaver, der pålægges dem i dag, idet vi gennem vor tilskudspolitik honorerer dem, som antager kontorhjælp til det daglige arbejde.

Vi må se i øjnene, at den tid, hvor vore ledere i sammenslutningerne selv laver alt arbejdet, er forbi. De kan ikke lave det hele selv, og derfor synes jeg, det er en udmærket idé, at vi kan støtte ansættelsen af lønnet medhjælp.

Konkurrencen kan ikke undværes

– Firmaidrættens varemærke har jo været konkurrence for kammeratskabets skyld. Kan du lide udviklingen i firmaidrætten?

– Vi kender nogle kedelige eksempler på, hvordan samfundsudviklingen skinner igennem på vore aktiviteter, f. eks. med vold på banerne og i en øget konkurrencementalitet, men uden konkurrencemomentet havde vi ingen firmaidræt. Jeg tror ikke på en fodboldkamp uden at tælle mål eller en badmintonkamp uden at tælle point.

Derimod tror jeg, at vi har gjort noget meget væsentlig for at bringe varemærket frem igen, idet vi jo ved vore landsstævner og kredsstævner har udelukket divisionsspillere fra at deltage. Det har givet mange klubber mod på at være med igen.

Landsstævnerne god propaganda

– Skal vi have landsstævner i det hele taget? Er det ikke imod vor ideologi?

– Jeg har været modstander af disse landsstævner, men er det ikke mere. Der ligger en enorm propa-

gandamæssig virkning for de sammenslutninger, som påtager sig udviklingen af landsstævnerne. Jeg må dog samtidig indrømme, at der er adskillige sammenslutninger, der er så små, at de ikke kan magte arrangementet af et landsstævne og dermed få del i propagandaen.

Det kan imidlertid tænkes, at de kommende års landsstævner arrangeres på landsdelsbasis. Når de tre nye regioner kommer til at fungere,

– Jeg har været modstander af landsstævnerne, men det er jeg ikke mere.

var det vel meget naturligt, at det blev regionerne, der stod som arrangør af landsstævnerne, men med mulighed for at lægge de enkelte grene ud til hver sin by.

Europafestival

– DFIF er med i et europæisk firmaidrætssamarbejde. Får vi noget ud af det?

– Jeg er ved at komme til den overbevisning, at det er de øvrige lande, der skal have noget ud af at samarbejde med os. Herfra naturligvis undtaget Norge og Sverige.

De nordiske firmaidrætsforbund er så velorganiserede, at de andre medlemmer af det europæiske firmaidrætssamarbejde er meget interesserede i at suge til sig alt, hvad de kan få om vore organisationsforhold, og det ser jeg som en positiv ting. Man skal ikke altid kun være indstillet på at modtage i et samarbejde, men også at give, og

det føler jeg, vi kan gøre i dette samarbejde.

Vi må jo heller ikke glemme, at det europæiske samarbejde nu markerer sig helt ud på klubplan. Husk blot på de første europæiske firmaidrætslege, som fandt sted sidste år i Eindhoven, Holland, og som skal afvikles i Gøteborg i juni 1979. Der håber jeg på en stor dansk deltagelse, ja jeg er overbevist om, at det får vi også.

Det nordiske samarbejde

– Nyligt måtte vi aflyse den danske deltagelse i gå – lunte – løb-kampen mod de øvrige nordiske lande. Skader en sådan optræden fra dansk side ikke det nordiske samarbejde?

– Nej, jeg tror ikke, det skader noget i forholdet til de andre organisationer, for de kender vore besværligheder henede.

– Jeg tror ikke, forholdet til de øvrige nordiske organisationer skades af vor udtræden af gå-lunte-løb-arrangementet. De kender vore besværligheder.

Det er da efter min mening heller ikke sådan, at vi med vor stillingtagen i denne situation forstedse har trukket os ud af et landskampsamarbejde på motionsfronten. Vi er da allerede i fuld gang med at planlægge en cykelmotionslandskamp mod Norge til næste år, og den venter jeg mig meget af.

Færdigpakkede motionsarrangementer

– Hvad skal der til for at få sam-

menslutningerne til at bakke op om de landsdækkende motionsarrangementer?

– Selvfølgelig propaganda, men jeg har også en tanke om, at tilslutningen ville blive større, hvis DFIF kunne tilbyde nogle »færdigpakke-« motionsarrangementer, som sammenslutningerne uden større besvær kunne sætte i værk. Desuden er det et stort spørgsmål, om ikke de krav, vi har stillet hidtil i motionsarrangementerne, har været for små. Jeg har på fornemmelsen, at det godt kan være svært at lokke folk ud til deltagelse i et gå-lunte-løb-arrangement, når distancen kun er på 3 km.

Selv om der er langt til, at vi danskere gennemsnitligt kommer op på den motionsinteresse, som nordmænd og svenskere kan opvise, er vi godt på vej, og de motionister, der er i gang, føler næppe en 3 km-tur for særligt udfordrende.

Men også på dette område sætter jeg stor lid til vor konsulentstab. Det kan kun blive bedre, når vi får folk på arbejdet, der er eller bliver specialister.

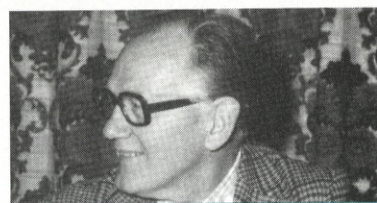
– Mangler vi ikke en decideret motionslederuddannelse?

– Jo, det tror jeg. Vi har imidlertid håft mange firmaidrætsfolk på TRIM-komiteens TRIM-lederkursus, og det har de pågældende fået meget ud af. Men for virkeligt at få gang i motionsarrangementerne på sammenslutningsplan skal vi da have uddannet mange flere motionsledere end vi kan regne med at få hos TRIM-komiteen. Så alene af den grund kunne vor egen motionslederuddannelse være formålstjenlig.

Idrættens Fællesråd

– Hvilken betydning har Idrættens Fællesråd for DFIF?

– Samarbejdet i Idrættens Fællesråd er af helt uvurderlig betyd-

– Idrættens Fællesråd har haft enorm stor betydning for DFIF. Alle støttede os, da det virkelig gjaldt med tipsloven.

ning for DFIF. Hvis ikke dette samarbejde var blevet etableret for år tilbage er det svært for mig at se, hvor DFIF havde stået i dag. Da tipsloven virkelig blev gennemgribende ændret, havde vi de øvrige medarbejdende organisationers fulde støtte i vort ønske om at blive tilskudsberettiget direkte efter loven.

Og samarbejdet udvikler sig jo stadigt. Der er nedsat forskellige udvalg, hvor vi deltager på lige fod med de øvrige, bl. a. på kursusområdet, hvor Idrættens Fællesråds kursusudvalg lige har udsendt materiale om 3 grundlæggende lederkurser, som kan bruges over hele landet og af samtlige organisationer.

Jo, det har meget stor betydning, at firmaidrættens er med i dette Fællesråd, der efterhånden fremstår som den samlede danske idræts talerør.

Ikke kun 1 organisation

– Vi så i sidste nummer af Firmaidræt et aftryk af en side i Dansk Idræt, som er medlemsblad for DDSG & Is medlemmer, hvor organisationens formand, Johs. Clausen, om føje år forudså kun 1 idrætsorganisation. Tror du også på det?

– Nej, jeg tror ikke på 1 organisation. Men muligvis kan det ende med to, en for eliteidrættens og en

Karl Randrup fylder 60 år

for den mere folkelige og motionsprægede idræt.

Vi må imidlertid ikke glemme, at det kun er få år siden, at der var seriøse forhandlinger i gang mellem DDSG & I, DDGU og DFIF om en sammenslutning, som ikke blev til noget. Derfor tror jeg, at det er for tidligt at begynde at tale om sådan noget igen allerede nu.

Man kan dog ikke udelukke, at ude fra kommende ting kan indvirke på en afgørelse i dette spørgsmål. Jeg tænker her på lovgivningsmagten.

Pausegymnastikken

– DFIF har påtaget sig at organisere pausegymnastikken herhjemme. Lykkes det?

– Ja, det tror jeg helt afgjort, det gør. Der vil sandsynligvis gå nogle år endnu, inden pausegymnastikken bliver en integreret del af vor arbejdsdag.

Vi er i den situation, at pausegymnastikken får en fin propagan-

– På dette punkt er vi forud for svenskerne, der ligefrem misunder os radioens pausegymnastikudsendelser.

da hver dag gennem radioens pausegymnastikudsendelser, og det er meget betydningsfuldt. Det er i øvrigt et punkt, hvor svenskerne mis-

under os meget. Pausegymnastikken er jo meget udbredt i Sverige, men endnu er det ikke lykkedes at formå Sveriges Radio til at sende pausegymnastik.

Vi må dog nok se i øjnene, at for at få pausegymnastikken organiseret fuldstændigt kræver det en positiv indstilling og medvirken fra arbejdsmarkedets parter, og jeg har en fornemmelse af, at man ikke står helt fremmed for tanken.

Fejl at stoppe motionskampagnerne

– Er der ting, der ikke er nået i din formandsperiode, men som du gerne havde set gennemført?

– Motionsudfoldelsen har altid haft en fremtrædende plads i mit hjerte, og jeg kan ikke lade være med at synes, at vi ikke har fået nok ud af de muligheder, vi har haft på dette område.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det er gået op for mig, at vi fejlede ved at stoppe motionskampagnerne i begyndelsen af halvårserne. Men jeg tror stadig på, at vi kan rette denne fejl op.

Tipsloven den største glæde

– Du har haft mange ting at kunne glæde dig over i din formandsperiode. Hvad står for dig som det mest betydningsfulde?

– Ja, det er rigtigt, at jeg har oplevet store ting gennemført i min formandsperiode, men skal jeg trække noget frem for andet, må det blive tipslovsrevisionen, der gav os et økonomisk grundlag at arbejde på, som vi havde efterlyst i mange år, ja næsten fra forbundets start. At det så skal lykkes i den periode, hvor jeg er formand, glæder mig meget.

– Du tror ikke, at de mange penge giver problemer?

– Nej, det er sikkert. Vi har alle-

rede sat så meget i gang, at der nok skal blive god brug for pengene.

Ikke foden under eget bord

– Kunne det tænkes, at DFIF fik foden under eget bord i form af egen kursus- og administrationsbygning?

– Jeg er ikke sikker på, at det er løsningen for os. Jeg ved godt, at der ikke er mulighed for at udbygge vor administration i Svendborg,

– Jeg er fascineret af tanken om at planlægge kommende haller således, at de hver for sig kan bruges som kursuscentre.

men jeg er overbevist om, at det heller ikke bliver nødvendigt.

Derimod er jeg meget interesseret i et forslag, som er fremsat af vor generalsekretær, Ejgon Bertelsen, og som går ud på, at vi skal medvirke til en udbygning af projekterede haller, således at vort kursusarbejde kan lægges ud i kredse og sammenslutninger. Vi er i gang i Esbjerg med at planlægge hal nr. 2, og vort byggeudvalg har taget ideen til sig og arbejder videre med den. På denne måde får vi muligheden for at komme ud og under-vise vore medlemmer i stedet for, at de skal komme til os et eller andet sted. Jeg håber, denne ide kan vinde gehør rundt omkring. Jeg er i hvert fald fascineret af tanken.

Statsskattedirektoratet informerer:

Udbetalinger fra idrætsforeninger

Vi har tidligere i FIRMAIDRÆT givet udtryk for bekymring over den tilsyneladende ændrede holdning, skattevæsenet indtog til idrætsklubberne visse steder i landet med hensyn til regnskabs- og oplysningspligten. Også fra politisk hold har der været røre om sagen, og den konkrete sag, som var fra Fredericia, gav anledning til spørgsmål til skatteministeren i Folketingets spørgetid.

Nu har Statsskattedirektoratet udsendt et cirkulære til de lokale skattemyndigheder om idrætsklubbernes pligter i relation til skattevæsenet. De retningslinier, der skal følges, gengives her:

Amatøridrætsfolk

Værdien af pokaler og medaljer er skattefri. Det samme gælder frirejser og forplejning i forbindelse med kampe samt transportgodtgørelse for deltagelse i træning.

Kontante præmier, præmiechecks og værdi af præmier i form af varer er skattepligtig B-indkomst og medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Udgifter, der har været nødvendige for at opnå indtægten, kan fradrages. Helt ubetydelige præmier – f. eks. »foderchecks« på 10–30 kr. til børn og unge ved ridestævner – kan der bortses fra ved indkomstopgørelsen.

Der er ikke oplysningspligt for idrætsforeningen for disse ydelser.

Ledere

Honorar til ledere er A-indkomst. Foreningen skal trække kildeskat ved udbetalingen og indsende oplysningsseddel.

Fodbold- og håndbold-dommere og linievogtere

Honorarerne er B-indkomst. Vederlaget skal medregnes ved indkomstopgørelsen, men den pågældende kan uden dokumentation fratække et tilsvarende beløb som medgået til udgifter af fradragsberettiget art, dog højst 50 kr. pr. kamp. Der skal indsendes oplysningsseddel for vederlag over 50 kr. pr. kamp.

Trænere

Løn, honorarer og godtgørelse for udgift til befording mellem hjem og fast træningsplads er A-indkomst. Der skal trækkes A-skat i det fulde beløb og indsendes oplysningsseddel.

Godtgørelse til træneren til dækning af udgift til transport, fortæring og overnatning ved rejse til midlertidige træningspladser, f. eks. ved turneringskampe, er også A-indkomst, men denne holdes uden for trækgrundlaget. Godtgørelsen skal opføres på oplysningssedlen.

Rengøringsfolk, pladsfolk og kontrollører m. v.

Vederlag er A-indkomst, og der skal trækkes kildeskat og indsendes oplysningsseddel.

Privat vask af sportstøj m. v.

Betaler foreningen et beløb – f. eks. et fast beløb pr. trøje – til forældre eller andre private, der har påtaget sig opgaven, og tilsigter beløbet alene at dække udgift til sæbe og el m. v., er beløbet ikke A-indkomst. Der skal derfor ikke trækkes kildeskat og ikke indsendes oplysningsseddel.

Indeholder betalingen derimod et egentligt arbejdsvederlag, er beløbet A-indkomst, og der skal trækkes kildeskat og indsendes oplysningsseddel.

Naturalgoder – Frirejser

Fri bolig eller fri bil til lønnet personale er B-indkomst. Modtageren skal medregne værdien ved indkomstopgørelsen efter de almindelige regler.

Hvis foreningen afholder udgift til rejse for en spillers ledsager, er spilleren indkomstskattepligtig af værdien heraf. Dette gælder dog ikke ægtefælles og ledsagers deltagelse i fælles befording til kampe eller turneringer i andre byer.

Der er ikke oplysningspligt for disse ydelser.

Kørsel

Befordringsgodtgørelser til trænere og ledere, der ikke er lønnede, og som alene tilsigter at dække udgifterne til befording til træningsplads eller mødelokale m. v., skal ikke opføres på oplysningssedlen, og der skal ikke trækkes i beløbet.

Forældres kørsel

Kilometergodtgørelse til forældrene for kørsel i egen bil med idrætsudøvende børn er skattefri, og der er ikke oplysningspligt.

Familiemotionscenter med forbillede fra Sverige

Finn Jensen, der fandt forbilledet til et familiemotionscenter under en studierejse i Sverige.

Da Sprøjteselskabet af 1948 A/S sidste år uddelte idrætslederlegatet til 4 repræsentanter for hovedidrætsorganisationerne herhjemme, var det *Finn Jensen*, Esbjerg, der fik det som firmaidrættens repræsentant.

Finn Jensen havde to formål med sin ansøgning. For det første ville han videreudanne sig som instruktør og kursusleder på DFIFs familiemotionskurser, og for det andet ville han på rejser i Norge og Sverige hente inspiration til indretningen af et familiemotionscenter. Hvad Finn Jensen har fået ud af sit legat skriver han om her:

Om det første må jeg indrømme, at jeg ikke har haft tid til at være kursist, men legatet har til gengæld været medvirkende til, at jeg har kunnet deltage i de af Dansk Firmaidrætsforbund afholdte tre kurser om motion. De tre kurser, hvor jeg har været kursusleder, var et motionslederkursus og to familiemotionskurser, ligesom jeg var med i planlægningen og ledelsen af Den nordiske Familielejr, der fandt sted i tiden 10.–15. juli med deltagelse af norske og svenske familier.

Med baggrund i, at jeg skal være med i opbygningen af et motions- og fritidsområde, som Esbjerg Firma Idræt skal forpagte af Esbjerg Kommune, og som er beliggende i Marrebæk Plantage, ville jeg gerne besøge tilsvarende centre i Norge og Sverige. Igennem DFIFs kontakter i de pågældende lande og ved personlige samtaler med de norske og svenske deltagere i familielejren i Borrevejle forsøgte jeg at få oplyst, hvor man havde sådanne centre liggende, men både nordmænd og svenskere sagde, at det havde man ikke i deres respektive hjemlande. Grunden til disse svar ligger udelukkende i, at man ikke har haft børnene med på motionskurser og lejre i Sverige, medens man i Norge kun har afholdt familielejre en gang om året, men ellers ikke har haft arrangementer baseret på familier.

Min »opdagelsesrejse« viste imidlertid, at vi havde ret i vore formodninger om, at der fandtes noget tilsvarende. I Sverige så jeg bl. a. en campingplads, hvor der var ansat en motionsleder, ligesom alle danske bilturister jo ser, hvordan mange søer og skove bliver brugt til fritidsområder.

Det, jeg har set, og som bedst kunne kaldes et familiemotionscenter, er dog Frostavallens Fritidsgård, som er beliggende midt i Sydsv sverige ved en sø, som er omkranset af skov. Der findes på området en restaurant samt et stort moderne vandrerhjem. Søen bliver benyttet både til fiskeri og til badning, hvortil der er både badebro og vipper. I skoven er der afmærkede ruter og kondistier samt skihopbakke, bobslædebane og boldbaner, foruden at der i nærheden er en stor dyrepark. Jeg tror, at hvis Marrebækgård skulle have et forbillede, ville Frostavallens Fritidsgård være noget af det mest ideelle.

Jeg føler, at jeg ud fra det, som fremgår af ovenstående har fået nye impulser og inspiration til mit arbejde inden for familiemotionen, og jeg håber, at det giver udtryk for, at jeg selv føler, at legatet er blevet brugt efter hensigten til gavn for Dansk Firmaidrætsforbunds medlemmer.

Finn Jensen

Dommerens ønske at blive accepteret som idrætsudøver

breve fra læserne

debat

Foranlediget af de to indlæg i FIRMAIDRÆT nr. 7, dels lederen, dels Synspunkt, angående dommerens problemer skal her komme et par kommentarer til den meget omtalte og ofte udskældte »sorte mand«.

Det er rigtigt, som det er nævnt i såvel lederen som i artiklen fra FKS, at danske dommere har trænge kår – til tider endog helt uacceptable vilkår at dyrke deres sport under. Nu her på det sidste har selv politibeskyttelse været nødvendig (Glostrup 24. september). Og det er naturligvis forhold, som fra kompetent side må og skal standses øjeblikkeligt.

Men heldigvis for fodboldsporten står det ikke så grelt til alle steder. Og især ikke inden for firmasporten. I Slagelse Firma Sport synes vi, at vi er nået langt. Ingen skriftlige protester over dommerne

er modtaget i sammenslutningen de sidste 4–5 år.

Det betyder dog ikke, at vi er enige om alting på banerne – tværtimod. Men det betyder, at vi næsten altid kan snakke os til rette om problemerne efter kampen. Vi har ingen patntløsning på nogen fremgangsmåde, men et par retningslinier kan dog gives.

Vi indskærper stedse vore dommere stort set at overhøre, hvad der bliver sagt på banen under kampen – men også kun stort set. Uartigheder og sjofelt sprog vil vi under ingen omstændigheder tolerere. Men dommerne skal blot huske, at spillernes temperament ofte går betydeligt højere op end dommerens, og sådan skal det vel også være – under selve kampen mens de efter kampen overhovedet ikke mener noget med det. Derfor må vi som dommere også kunne »stå for skud« – kunne ta' ris og ros. Men skal der kritiseres overfor dommeren, må vi forlange det ske på et æstetisk niveau og i et sobert sprog.

Langt vigtigere er det, at vi får fat i de skadelige elementer i spillet – dem der ikke tager det så nøje med slag og spark – end at vi hænger os i en masse petitesser, som i sig selv ikke er noget, og som kun virker irriterende på spillerne. Lad dem spille fodbold. Det er det, de er kommet for. Og lad os så få fat i de »hårde« spillere.

I samme åndedrag skal det dog også med: fløjt hellere for et fri-spark for meget end et for lidt. Det er bedre at forebygge end at helbrede, og vi har alle et arbejde at passe dagen efter.

Det har hos os resulteret i meget få spillerskader (under 0,3 % i forhold til antal spillede kampe), og medvirkende hertil er vel også, at vi fra sammenslutningens side er på vagt overfor hold, der vil bruge munden såvel som kræfterne unødigt, og præciserer overfor dem, at kampene derude absolut ikke er nogen form for styrketræning, men alene tjener motionens formål.

Det gode forhold, vi har i dag, kan vi ikke mindst takke spillerne for; der er i høj grad tendenser til at forstå, at både spillere og dommere begår fejltagelser i en kamp, men at vi begge er på banen for at dyrke idræt. Og her er vi så ved målet, som måske ikke er så fjernt endda: som dommer at blive accepteret som idrætsudøver. En fjern fremtid vel nok for højere rangerende dommere – men for firmaidrætten må det kunne lykkes.

Steven Jacobsen
sekretær i SFS/
aktiv dommer

Ny redaktør - og konsulent

Som det fremgik af annoncen i FIRMAIDRÆT for et par måneder siden, skal DFIF have ny redaktør, som samtidig skal være konsulent.

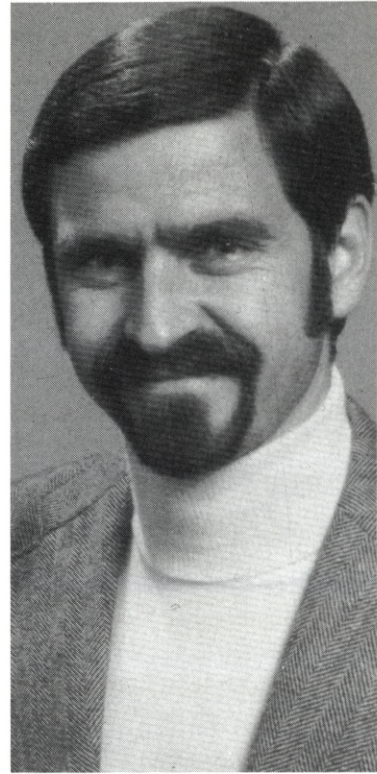
Blandt 27 ansøgere til stillingen valgte DFIFs styrelse den 33-årige *Jørgen Rasmussen* fra Lov i nærheden af Næstved. Han skal tiltræde den 1. januar 1979.

Jørgen Rasmussen er ansat i postvæsenet og er formand for IF Posten Næstved og Postens Idrætsforbunds badmintonudvalg. Han er endvidere hovedkasserer for Fladså

Idrætsforening, der har ca. 1.800 medlemmer og en årsomsætning på over 1 mio. kroner, medlem af repræsentantskabet for Fladså-hallen samt medlem af Fritidsnævnet i Fladså kommune. Jørgen Rasmussen er uddannet amtsinstruktør i badminton inden for DDGU, og han har deltaget i PIFs lederkurser hvert år siden 1971 og i Dansk Idræts-Forbunds bladkursus.

Erfaring som skrivende medarbejder har han hentet som lokalreferent til Næstved Tidende. Hans speciale er sportsstoffet, som han redigerer egenhændigt. Han har endvidere gennem 2 års tjeneste som Cypern-soldat været tilknyttet pressecenteret og stået for fotograferingen til det internationale FN-blad *The Blue Beret*.

Jørgen Rasmussen bliver boende på Sjælland og er udsat til at varetage konsulenttjenesten for kredsen øst for Storebælt.

DFIFs hæderstegn til 25 års jubilær

Den 14. september var det 25 år siden, Boldklubben Sundby blev stiftet. Bag navnet gemmer sig firmaidrætsklubben på Andelssvineslagteriet Nørresundby.

Samme dag kunne klubbens kasserer, *Ivan Jensen*, fejre samme jubilæum som medlem af bestyrelsen, idet han var med ved den stiftende generalforsamling, hvor han indvalgte i bestyrelsen.

Ivan Jensen har gennem de 25 år sat sit præg på klubben, og det er mere end en almindelig lederindsats, han kunne hædres for, da han

fik tildelt DFIFs hæderstegn ved jubilæumsfesten den 16. september. Således kan det nævnes, at klubben i dag er god for en formue på mere end 100.000 kr., skabt ved ugentlige bankospil, som *Ivan Jensen* har stået for.

Den store formue har givet klubben mulighed for uden begrænsning at tilbyde medlemmer og deres ægtefæller deltagelse i alle de firmaidrætsaktiviteter, de har lyst til. Og ikke sjældent sker det, at klubben efter en kamp, hvor man har hygget sig med modstanderne på banen, byder på en øl eller kop kaffe. Dette klubliv tillægger man helt *Ivan Jensen* æren for.

Det dobbelte jubilæum festligholdtes både ved en reception og en storstilet aftenfest på Folkets Hus i Ålborg med ca. 80 gæster, der-

iblandt repræsentanter for slagteriets bestyrelse og ledelse, fagforeningen og fra klubbens norske venskabsklub, Østfold Slakteri i Sarpsborg.

Foruden gaver og hædersbevisning til *Ivan Jensen* blev en vandrepokal, udsat af DKSI, givet til *Kurt Christiansen*, og Ålborg Firma Sports hæderstegn blev tildelt *Leif Christiansen* for 10 års bestyrelsesarbejde i klubben.

Ivan Jensen

portræt af en sammen- slutning

Foto: Peter Nørregaard, Grindsted

Tekst: Ole Wordolff

Grindsted Firma Idræt står som den typiske eksponent for familiemotionen, der – som det fremgår af DFIFs formålsparagraf herunder – er et af firmaidrættens andre formål. Den traditionelle firmaidræt og familiemotionen går op i en højere enhed, styret af en ledelse, der har set mulighederne og behovet for et bredt udbud af motionsaktiviteter til medlemmerne.

Iderigdom, organisationstalent, de rigtige mennesker på de rigtige pladser er de ingredienser, der skal til for at få en firmaidrætsorganisation til at fungere. Det gør Grindsted Firma Idræt. Hvordan prøver vi at fortælle i dette portræt af en sammenslutning.

DFIFs formålsparagraf:

Forbundets formål er gennem arbejdspladsen og familien at stimulere interessen for idræt og motion.

Grindsted

Grindsted, for år tilbage i miljøforkæmpernes barndom på alles læber, er i dag en driftig provinsby i udvikling. Et par store industrivirksomheder har sat deres præg på byens udvikling, men i dag er det ikke alene disse store virksomheder, men også en lang række mindre, der er eksistensgrundlaget for de ca. 15–20.000 indbyggere, blandt hvem Grindsted Firma Idræt skal hente sine medlemmer.

Også jernbanen har præget Grindsteds udvikling. I 1914 kom jernbanen til byen, som senere blev et jernbaneknudepunkt med spor i 5 retninger. Nu er jernbanens betydning for byen ikke stor, der er længe mellem togene, men jernbanefolkene har alligevel også præget Grindsted Firma Idræt, selv om GFI først blev stiftet, efter at DSB var begyndt at rationalisere Grindsteds betydning som jernbaneknudepunkt væk.

Byens ældste hus er fra 1842. Nogen lang historie er der ikke bag Grindsted, og det er der heller ikke bag Grindsted Firma Idræt. Alligevel har denne firmaidrætsorganisation formået at placere sig som en af DFIFs mest initiativrige medlemssammenslutninger. Trods den unge alder er GFI i dag en velorganiseret og godt arbejdende sammenslutning, der har set det som sin fornemste opgave at leve helt op til

firmaidrættens formålsparagraf. Familiemotionen har en meget fremtrædende plads i det daglige arbejde.

11 aktiviteter på programmet – og en på vej

Som det er sket for de fleste sammenslutninger, blev Grindsted Firma Idræt startet af nogle firma klubber, der spillede fodbold. Blandt initiativtagerne til GFI nævnes Jernbanens Idrætsforening og Tulip. Medlemstallet lå omkring et par hundrede.

Snart efter starten tog man også håndbold på programmet, men denne idrætsgren forsvandt hurtigt igen, og selv den dag i dag er der ikke grundlag for en håndboldturnering i GFI.

De første år for GFI var trange. Udviklingen hæmmedes af dårlige forhold, og det er først her i begyndelsen af halvfjerdserne, det virkeligt er gået stærkt. I starten måtte man således køre til Brande og Give, når der skulle spilles indfodbold. Der var simpelt hen ingen haller i Grindsted.

Siden er det gået stærkt. Nu har GFI 11 aktiviteter på programmet – og en ny er på vej, ja allerede startet, når dette læses. De 11 aktiviteter er fodbold, skydning, badminton, volleyball, bueskydning, gå-lunte-løb, bordtennis, krocket,

marchforeningen idrætsmærkearbejdet og svømning.

Den nye aktivitet, man tager på programmet, er orientering, der er lanceret i forbindelse med et stort skolehåndboldstævne i efterårsferien. For afvekslingens skyld har man givet alle deltagerne tilbud om at prøve at løbe orientering, og denne idrætsgren vil derefter være fast på GFIs program. Man venter sig meget af den, fordi der her ligger en noget større udfordring til dem, som nu er kommet i så god træning ved de øvrige motionsaktiviteter, at de skal have en ekstra gulerod for næsen.

Grindsted Firma Idræt består i dag af omkring 55 klubber med ca. 2.000 aktive medlemmer. GFI dækker arealmæssigt et stort område mellem Herning, Ringkøbing, Vardø, Vejen og Vejle, men tilslutningen til GFI stammer i høj grad fra klubber i selve Grindsted.

En tanke om at lave en selvstændig sammenslutning i Sdr. Omme er gået i sig selv, og nu laver man en selvstændig turnering i 7 mands fodbold for klubberne i Sdr. Omme, og det virker efter hensigten.

Vinterturneringer i højsædet

Hvad de traditionelle idrætsformer angår, satser Grindsted Firma Idræt mest på vinteren. Der kæles ikke for sommerturneringerne, som

GFIs formand, Kristian Hansen, udtrykker det.

I indfodbold arrangerer man to turneringer, en før og en efter jul. I turneringen før jul, som kaldes en iagttagelsesturnering, gælder det placeringerne i de forskellige rækker til den »rigtige« turnering efter jul. Et hold, der vinder division 4 i iagttagelsesturneringen, kan risikere en indplacering i division 1 i mesterskabsturneringen – og kan også risikere at vinde. Det har man eksempler på. 50 hold deltager i indfodboldturneringen.

Strukturen

Indtil Grindsted Firma Idræt for nogle år siden ændrede lovene, var strukturen den »gammeldags«, altså klubmedlemsskab. Men efter lovændringen er det nu de enkelte aktive, der er medlemmer af GFI.

Den store fordel rent økonomisk er det ikke, idet GFI ikke opnår direkte tilskud fra kommunen, men alligevel ser man det som et stort gode at have oplysning om medlemsskaren. Man har på denne måde helt sikre informationer om de

aktives antal, hvilket er betydningsfuldt i planlægningsarbejdet.

De aktive betaler et kontingent til Grindsted Firma Idræt på 10 kr. om året. Dette beløb dækker kun administrationsomkostningerne, men man har anlagt det synspunkt, at de udgifter, der følger med aktiviteterne, skal dækkes ind gennem tilmeldingsgebyrer.

Som man kan læse andet sted, er der ikke de store udskiftninger i bestyrelsen. Lige så lykkeligt for bestyrelsen er det, at der ikke er problemer med at finde udvalgsmedlemmer, som vel at bemærke, når de går ind til dette arbejde, må være indstillet på virkelig at yde en indsats.

Der startes ingen nye aktiviteter, ingen nye afdelinger, før der er sikkerhed for en ledelse til at tage sig af den pågældende aktivitet. Ingen ny aktivitet må gå i stå, fordi grundlaget for at starte den har været for svagt funderet.

Endnu har det ikke været nødvendigt at antage lønnet medhjælp til at klare de administrative sider af ledelsesjobbet. Bestyrelse og udvalg klarer indtil videre også disse ting, men Kristian Hansen erkender, at arbejdet er omfattende efterhånden, og at tiden måske er inde til at tænke i sådanne baner.

Udvalgene er udstyret med en udpræget grad af selvstyre, og formanden lægger ikke skjul på, at en

Få udskiftninger i bestyrelsen

Det er kendetegnende for et godt samarbejde, at der ikke sker mange udskiftninger i en bestyrelse. Og det kendetegner også bestyrelsen i Grindsted Firma Idræt, hvor man bliver siddende længe, når man

først er blevet valgt ind. Og når et gammelt bestyrelsesmedlem endeligt beslutter sig for at trække sig ud af arbejdet, skal han helst selv have udpeget sin efterfølger. Der må ikke efterlades et tomrum efter ham.

Også i bestyrelsesarbejdet trækkes familien ind. Et bestyrelsesmøde gennemføres efter dagsordenen uden form for udenomssnak og skulle gerne kunne gennemføres på

et par timer. Derefter dukker ægtefællerne op, og de officielle møder afløses af et hyggeligt samvær, der giver en god baggrund for det sammenhold, der præger bestyrelsen i Grindsted Firma Idræt.

I GFI har man erkendt nødvendigheden af, at den travle idrætsleder også privat må have støtte til at udføre sin ledergerning. Derfor søger man at drage ægtefællen ind i sammenholdet blandt lederne.

afdeling sagtens kan have repræsenteret GFI uden hans kendskab. Men det ansvar, der følger med pligterne, forstår udvalgene at leve op til.

Kontakterne udadtil

Grindsted Firma Idræt er med i De samvirkende Idrætsklubber i Grindsted, men har ikke i det daglige nogen nær tilknytning til den øvrige idræt i byen.

Udenlandske kontakter har man ikke på sammenslutningsplan, og de udenbys kontakter, man har, er dem, man opnår gennem kredsarbejdet.

Fra at have været med i Vestjyllandskredsen i den gamle struktur er man nu med i Ribe Amtskreds. Fra at have været med i den største kreds er man nu en ud af kun 5 sammenslutninger i Ribe-kredsen.

Kredsarbejdet i Vestjyllandskredsen var præget af mange initia-

tiver fra netop Grindsted Firma Idræts side, men man er ikke i tvivl om i GFI, at den nye kreds nok skal komme til at fungere lige så godt. De fire af de fem sammenslutninger kender jo hinanden fra tidligere. Kun Vejen er ny, men er allerede faldet godt til blandt de andre.

I Grindsted ser man også frem til det samarbejde på landsdelsplan, DFIF har sat sig som mål.

40 idrætsmærker på et år

Som en af de få sammenslutninger, ja måske den eneste, har Grindsted Firma Idræt et velorganiseret idrætsmærkearbejde i gang. Ledelsen af dette arbejde er lagt i hænderne på sammenslutningens aktivitsudvalg.

Træningen er nøje tilrettelagt gennem hele sæsonen, og hver mandag kan man se idrætsmærketagerne træne flittigt, for så, når sæsonen går på hæld, at gå op til prøverne. I 1977 kunne Grindsted Firma Idræt præstere 40 idrætsmærker.

Først nu er man ved at have egne dommere, men mærkeprøverne har været aflagt for dommere, der har været stillet til rådighed af atletikforeningen Heden, med hvem GFI har et udmærket samarbejde.

Næsten enhver mulighed er brugt med hensyn til, hvilke prøver mær-

ketagerne har aflagt, og efter de seneste mærkebestemmelser er mulighederne mange.

Også på denne front i GFIs aktiviteter er familien i højsædet. Træningen er tilrettelagt således, at hele familien er med, og hele familien går op til prøverne.

Idrætsmærkearbejdet i GFI har været på programmet i 5 år, og antallet af aflagte prøver er steget støt gennem årene. GFIs formand, *Kristian Hansen*, er sikker på, at tallet kommer højere op. Og han går selv i spidsen. Han har sammen med sønnen Brian været med til at bringe mærketallet op på de 40.

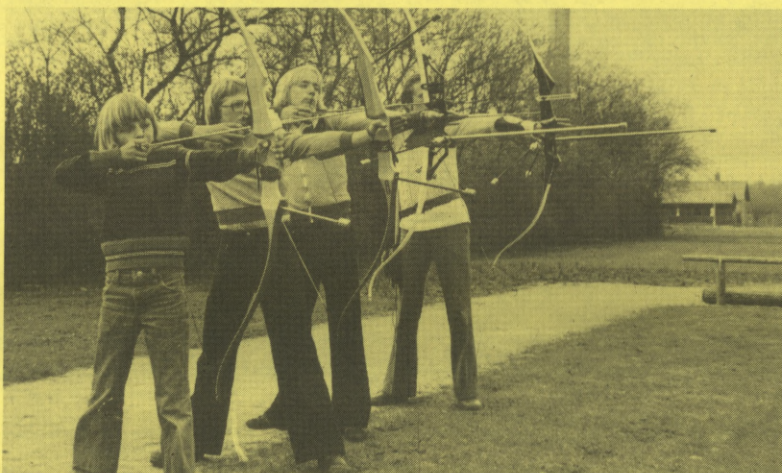
Familien frem for alt

Når andre tænker firmaidræt, tænker de i Grindsted familiemotion. Det går som en ledetråd gennem hele Grindsted Firma Idræts arbejde, at de aktiviteter, der er eller tages på programmet, skal rettes mod hele familien. Forældre og deres børn skal kunne udnytte de tilbud, der gives, i fællesskab. Kun enkelte af de aktiviteter, som GFI har på programmet, er lukket land for børnene.

En af de aktiviteter, der har den største søgning af familierne, er svømningen. Til trods for, at forholdene ikke er særlig gunstige, er tilstrømningen til familiesvømmningen vokset støt i de 5 år, den har været på programmet. En ugentlig køretur til svømmehallen i Ølgod er ikke det, der kan stoppe den stadig voksende svømmeafdeling i GFI. Men som det fremgår andet sted i dette portræt, ser det ud til, at svømmeafdelingen går lysere tider i møde.

Også de mange gå-lunte-løb arrangementer og Bingo-Trim er typiske familietræffere, men også et af de nyeste skud på stammen, bue-skydningen, er noget, der appellerer til familiens yngste.

Entusiasme skal der til. Ikke kun fra deltagerens side, men også fra ledelsens. Og den er der begge steder – endda med udsigt til at blive der i lang tid endnu. Det er nemlig ikke kun de aktive, der fra barnsben bliver opdraget med familiemotionen. De familier, der er med i planlægningen af arrangementer, drager også deres børn med ind i dette arbejde. Fremtidens familiemotionister er sikrede.

GRINDSTED

FIRMAIDRÆT

DYRK

GÅ LU

God fortræning til: E

START
FRA LYNGHALLEN

- for deltagelse 15 af 26 gange
LODTRÆKNING 1/10 - 1/4
om store præmier
til en samlet værdi 2000 kr. pr. gang
Eks. på præmier:
Week-end ophold • Cykler • Fly- eller
busrejser (+ mange andre mulighed

Brugsen
Grindsted

Span
Grind

DELTA - OG VIND I BINGOSPILLET
NUMRENE FINDES UDE PÅ RUTEN • 2

FIRMA IDRÆT

FAMILIEMOTION

MOTION I

er sundt ...
er større velvære ...
er spændende ...
alle kan deltage i ...

4 ELLER **8** KM.

T ELLER **LØB**

EVT. CYKLE
et og idrætsmærket

er tirsdag
18.00 - 19.00

for deltagelse 7 af 13 gange
IDRÆKNING 1/4 - 1/7 - 1/10 - 1/1
med EKSTRA FINE PRÆMIER
og vore sponsorer

Grindsted
Kommune

Dilla
Grindsted

PLADE

MOTIONS-
UDVALGET

focus på formanden

Kristian Hansen

Kristian Hansen, Grindsted Firma Idræts 40-årige formand, er uven med kirkebogen. Efter den staves hans navn med Ch, men det tager han sig ikke af. Han vil hedde Kristian.

Kristian Hansen blev draget ind i firmaidrætten i Grindsted, endnu inden han kom til byen. Som næsten nyudklækket lærer på seminariet i Esbjerg søgte han et job på en af Grindsteds skoler, og den daværende skoleinspektør var ikke sen til at udnytte Kristians fritidsinteresse. Han blev straks sat på lærernes fodboldhold – og senere ansat. Om det så skyldtes hans evner på banen, fortæller historien ikke.

Interessen for idræt har Kristian Hansen haft fra barnsben, og suppleret med en seminarieuddannelse, hvori idræt indgik som liniefag, er han godt rustet til den formandsgering, han nu varetager på inspi-

rerende og dygtig måde i Grindsted Firma Idræt. De administrative evner, man har brug for som formand, plejes jo også i nogen grad gennem den faglige uddannelse, han har været igennem, og er ellers blevet pudset af som menigt medlem af GFIs bestyrelse i nogle år.

Formand for Grindsted Firma Idræt blev Kristian Hansen for ca. 5 år siden efter at have været kasserer i nogle år. I hans formandstid er der sket en kolossal udvikling inden for firmaidrætten i byen. Men som han beskedent siger, skal æren for udviklingen ikke tillægges ham alene. Bestyrelsesarbejdet i GFI er – efter hans opfattelse – mere end nogen andre steder et team-work.

Kristian Hansen blev selv noget overrasket, da han kort efter sin ankomst til byen troppede op på GFIs repræsentantskabsmøde og opdagede, at den siddende bestyrelse allerede havde opdaget hans organisationstalent. Han blev opfordret til at træde ind i bestyrelsen, men påtog sig kun et suppleantjob. Der gik dog kun få måneder, før han havde fast sæde i bestyrelsen.

Hans interesse for konkurrenceidrætten er gradvist aftaget og blevet erstattet af en glødende interesse for motion – og mest den motion, hvor hele familien kan deltage. Selv om han stadig optræder som aktiv på Grindsted Gymnastik- og Idrætsforenings old boys hold i fodbold, står hans lid mest til familiemotionen. Som lærer kender han også børnenes udbredte ønske om at være så meget sammen med forældrene som overhovedet muligt, og han kan lide at se dette ønske opfyldt gennem firmaidrættens familiemotionsarrangementer.

Hans idræts- og motionsinteresse er gået videre til hans tre børn, og selv om fru Ingrid ikke selv er aktiv, har hun fuld forståelse for Kristians interesser.

Foruden at være formand for GFI er Kristian Hansen også formand for Ribe Amtskreds, ligesom han var næstformand for den gamle Vestjyllandskreds. Begge steder har hans interesse for familiemotionen givet sig udslag i arrangementer som for eksempel familiepromenader med familier fra de forskellige byer i kredsene.

Leder på forbundsplan har Kristian Hansen derimod ingen ambitioner om at blive. Han vil gerne have lov at koncentrere sig om Grindsted Firma Idræt og Ribe Amtskreds.

For to år siden fik Kristian Hansen tildelt S 48-legendet, og for legatportionen drog han sammen med sin familie til Norge for at lære mere om familiemotion. Gode ideer fik han med hjem, og flere af dem er omsat til praksis i Grindsted.

At man også andre steder har fået øje på den motionsinteresserede lærer i Grindsted, vidner deltagelsen i radioudsendelsen Familiespejlet om. Med John Idorn som udsendelsesleder satte man focus på familien Hansen og familiemotionen i Grindsted i en udsendelse sidste efterår.

Kristian Hansen er stadig fuld af ideer, og udviklingen er ikke stoppet for Grindsted Firma Idræt endnu. Hans store kæphest er i øjeblikket opførelsen af en svømmehal i byen. Den store interesse for familiensvømningen har medført et stort krav til politikerne om en svømmehal, og som man kan læse andet sted i dette byportræt, har Grindsteds borgmester næsten lovet, at svømmehallen kan tages i brug inden for de næste par år. En sådan hal ville Kristian Hansen med god ret kunne føle som kronen på værket, selv om han ikke af den grund har i sinde at slippe sin store fritidsinteresse. Den står og falder trods alt ikke med en svømmehal.

- Familiesvømningen en væsentlig årsag til, at svømmehallen står øverst på ønskesedlen

Under FIRMAIDRÆT's besøg i Grindsted blev der mulighed for at møde byens borgmester, den stoute venstremand *Anders Chr. Andersen*. Vi var interesseret i at høre lidt om, hvordan bystyrets indstilling var til idrætten i almindelighed og selvfølgelig i særdeleshed til firmaidrætten. På spørgsmålet, om Grindsted var en idrætsvenlig kommune, svarede borgmesteren:

– Ja, det synes jeg, den er. Vi støtter idrætten på samme måde som de fleste øvrige kommuner i landet. Vi stiller idrætsanlæg og haller til rådighed for klubberne i kommunen, og vi giver direkte tilskud efter en særlig Grindsted-ordning til klubbernes medlemmer under 25 år.

Desuden yder vi tilskud til klubberne ved større investeringer efter princippet krone til krone. Den sidste klub, der har nydt godt af denne ordning, er rideklubben, der har bygget ridehal. De har fået lige så mange penge i tilskud fra kommunen, som de selv havde sparet sammen.

– *Hvorfor får firmaidrætten ikke del i tilskuddene efter Grindsted-ordningen?*

– Fra gammel tid har det været en opfattelse, at firmaidrætsklubberne blev støttet kraftigt af firmaerne, men det er vist ved at gå op for os, at det ikke er tilfældet, og jeg vil da ikke afvise, at firmaidræt-

ten også en dag vil kunne komme ind under ordningen.

– *Hvilke faciliteter bydes der idrætten i Grindsted kommune?*

– Vi har de sædvanlige idrætsanlæg med boldbaner og træningsanlæg. Vi har tre idrætshaller, og en fjerde er under bygning. Vi har ingen svømmehal, som vi ved er ønsket fra mange sider.

– *Grindsted Firma Idræt har meget stor tilslutning til familiesvømningen, men må tage til Ølgod for at imødekomme deltagernes behov. Er det ikke noget, som får de kommunale politikere til at tænke på en svømmehal her i Grindsted?*

– Jo, det har imponeret os med den store tilslutning, og jeg kan da også godt røbe, at en svømmehal her i Grindsted står øverst på ønskesedlen over nye idrætsanlæg, og det er i væsentlig grad firmaidrættens familiesvømning, der er årsagen hertil. Jeg tror godt, jeg tør love, at en svømmehal er klar til at tages i brug om et par år.

– *Hvordan stiller kommunen sig til spørgsmålet om eget idrætsanlæg til firmaidrætten?*

– Jeg kan da ikke tænke mig andet, end at det ville kunne opnå tilskud fra kommunen efter samme principper som for de øvrige anlæg.

Her bryder Grindsted Firma Idræts formand, *Kristian Hansen*, ind i samtalen og siger, at det ikke på nuværende tidspunkt er aktuelt

Grindsteds borgmester,
Anders Chr. Andersen

med eget idrætsanlæg. GFI er blevet tilgodeset efter ønske og har den halkapacitet, der er nødvendig for sammenslutningens aktiviteter.

På spørgsmålet, om borgmesteren ser nogle sociale aspekter i den store familieaktivitet, der er i Grindsted Firma Idræt, svarer *Anders Chr. Andersen*:

– Ja, det gør jeg. Jeg tror, at det har meget stor betydning, at børn og forældre har fælles interesser og kan være sammen i fritiden. Et kammeratskab mellem forældre og børn har uvurderlig betydning for børnenes opvækst.

Vi ser firmaidrættens store betydning her, for de øvrige idrætsklubber har ikke mulighed for at tilbyde børn og forældre fælles aktivitet på samme måde.

- Et stort plus for firma- idrætten, at hele familien kan tage afsted

Også på marchområdet er Grindsted Firma Idræt meget aktiv. Udtil er det ganske vist ikke GFI, der står for den aktivitet, men marchforeningen Jydepotterne. Det ændrer dog ikke ved den kendsgerning, at det er GFI, der står bag initiativet til foreningen, som i det daglige da også virker som en afdeling under GFI.

Jydepotternes medlemstal er ikke højt i forhold til det antal deltagere, potterne kan opvise ved arrangementerne. Der arrangeres 5-6 marcher om året, og deltagertallet kan sagtens løbe op på 6-700. Den seneste march har været Midsommermarchen.

Jydepotterne deltager også i den etablerede familietræning hver uge for at være i form til de store marcharrangementer, som de gerne og ofte tager ud til. Gå - lunte - løb-kampagnen er udmærket træning for potterne.

Også de omliggende firmaidrætsorganisationer har egne marchforeninger, som alle har stor tilslutning, og der ligger et særligt konkurrencemoment i at kunne stille med de største hold til de store marcher. Unægtelig en sund konkurrence.

Hærvejsmarchen, Nijmegenmarchen og mange andre store marcher er naturlige tilløbsstykker for de ganginteresserede jydepotter, som med deres udstyr og høje humør formår at sætte deres præg på marcherne.

Hvorfor dyrke firmaidræt? Ja, det spurgte vi en Grindsted-familie om, da vi var på besøg. Og familien Sørensen, der består af *Jørgen, Åse, Morten* på 14 år og *Mette* på 12 år, svarede:

- Vi dyrker først og fremmest idræt i firmaidrætten for at få noget sund motion.

Der næst fordi det er rart at møde en masse andre, der også er ude at motionere for deres sundheds skyld i stedet for for konkurrencens skyld. Det er også et stort plus for firmaidrætten, at man kan tage afsted hele familien, hvis alle da ellers har lyst. Der er ingen generationskløft.

Vi er hele vinteren alle fire med til familiesvømmning. Det foregår i Ølgod Svømmehal, da vi ikke er så heldige at have sådan en her i byen. Det har vi meget glæde af. Vi svømmer og går i sauna. Det er ugens bedste aften om vinteren.

Hele året er vi en gang om ugen med i firmaidrættens Gå - lunt - løb, det vil sige, vi løber mest. Det bliver som regel til 8 km.

Mette, Åse og Jørgen Sørensen klar til en tur på motionsstien. Familie-motionen er blevet en del af familien Sørensens hverdag, selv om Morten den dag var optaget af andre gøremål.

Vi har også flere vintre spillet badminton i firmaidrætten.

Udover firmaidræt dyrker vi ikke megen idræt. Vi er en gang imellem med til marcher og løb, og vi har da været med to gange i Vestkystløbet.

Om sommeren tager vi en svømmetur i friluftsbadet, inden vi går i skole eller på arbejde, og om vinteren dyrker vi lidt skisport.

Og så forsvandt den motionsglade familie ud på en god lang tur på motionsstien.

Kursustilbud i december

være aktive DFIF-skytter. Kurset er beregnet for deltagere øst for Storebælt.

Kursusgebyret udgør 150 kr. og dækker undervisning, overnatning og fortæring, undtagen drikkevarer.

Der ydes rejsegodtgørelse efter billigste offentlige rejseform.

Tilmeldingsfristen udløber den 1. november 1978.

Bordtenniskursus 1

Bordtenniskursus 1 afvikles den 1.-3. december 1978 og er beregnet for deltagere øst for Storebælt.

Kursusgebyret er på 200 kr., der dækker undervisning, overnatning og fortæring, undtagen drikkevarer.

Der ydes rejsegodtgørelse efter billigste offentlige rejseform.

Tilmeldingsfristen udløber den 1. november 1978.

Skydekursus 1

Skydekursus 1 afvikles den 2. og 3. december 1978. Deltagerne skal

Lederkursus 1

Lederkursus 1 afvikles den 8.-10. december 1978 i Frederikshavn og er især beregnet for deltagere fra Nordjylland.

Kursusgebyret er til dette kursus 200 kr. og dækker som anført ovenfor under de andre kurser, ligesom rejsegodtgørelsen er den samme.

Tilmeldingsfristen for Lederkursus 1 udløber også den 1. november 1978.

2 afgørelser fra ordensudvalget

Ringkøbing og Omegns Firmaidræt har indanket en afgørelse, som er truffet af Idrætsafdelingen, til DFIFs ordensudvalgs afgørelse.

I forbindelse med landsstævnet i Ringkøbing havde ROFI planlagt en mesterskabsskydning i forbindelse med selve landsstævnet. DFIFs fællesbestemmelser giver den arrangerende sammenslutning denne mulighed, men ikke desto mindre havde ROFI fået besked på, at en sådan mesterskabsskydning var DFIF uvedkommende og måtte arrangeres af ROFI som et privat arrangement og for egen regning.

Denne afgørelse kunne ROFI

ikke acceptere og indankede den for ordensudvalget, der havde givet ROFI ret. Hvis der er banekapacitet og mandskab til at afvikle mesterskabsskydningen, er det et DFIF-arrangement, og forbundet må selvfølgelig så betale de omkostninger, der er forbundet med afviklingen.

Karantænedom giver anledning til nye overvejelser

Ringkøbing og Omegns Firmaidræt havde også indanket en karantænedom over 2 af sammenslutningens skytter, der var udeblevet fra vinterlandsstævnet i Viborg i marts måned. Idrætsafdelingen havde idømt de to, som i øvrigt er ægtefæller, hver 2 års karantæne fra lands- og kredsstævner.

Udeblivelsesårsagen havde været sygdom og hospitalsindlæggelse for den ene af parternes vedkommen-

DECEMBER			
F	1		
L	2		Bordtennis I
S	3		Skydekursus I
M	4		49. uge
T	5		
O	6		
T	7		
F	8		
L	9		Lederkursus I
S	10		
M	11		Termin 50. uge
T	12		
O	13		
T	14		
F	15		
L	16		
S	17		
M	18		51. uge
T			

de, og af den grund havde ægtefællen glemt at sende afbud inden den stipulerede tidsfrist, og så faldt idrætsafdelingens hammer.

Der er senere blevet fremlagt lægeerklæring, men trods denne har afdelingen ikke fundet anledning til at dispensere fra bestemmelserne om karantæne for det manglende afbud.

Ordensudvalget har ikke kunnet omstøde karantænedommen, men den har nu givet anledning til nye overvejelser hos forbundsstyrelsen, om det kan være i firmaidrættens ånd at uddele karantæner, når årsagen til udeblivelserne har været alvorlig, dokumenteret sygdom.

Hvad der kommer ud af overvejelserne, kan der ikke siges noget om på nuværende tidspunkt.

Det kunne så være, at forbundsstyrelsen samtidig skulle overveje, om ikke ordensudvalgets beføjelser måske burde udvides.

Nordisk konference for kampagneledere og redaktører

Den svenske redaktør, Boo Lundblad, tv, forklarer her sine nordiske kolleger, hvordan han har løst den opgave aldrig at være i stofnød.

På et møde mellem lederne af de nordiske firmaidrætsforbund for et års tid siden besluttede man, at det ikke kun var de folkevalgte, øverste ledere og de administrative ledere, som skulle samles til sådanne nordiske konferencer. Man anså det for at have værdi for det nordiske samarbejde, at også forbundsledere på andre trin kunne samles og udveksle erfaringer.

På denne baggrund havde Norges Bedriftsidrettsforbund indbudt redaktørerne og de såkaldte kampagneledere til et møde i Oslo. Mødet foregik den 12. september, og fra Danmark deltog formanden for aktivitetsudvalget, *Kaj Larsen*, Århus, medlem af samme udvalg, *Finn Hagedorn*, Viborg, samt DFIFs redaktør, *Ole Wordolff*.

På programmet stod motionskampagner og medlemsbladene. Forskellighederne i de fire nordiske lande blev trukket skarpt op, men det var for os danske deltagere et meget udbytterigt møde. På baggrund af nogle mindre gode erfaringer fra et tidligere møde var konferencen holdt nede på en dags varighed, og det viste sig at være for lidt.

Medlemsbladene

Om formiddagen var det redaktørerne, der førte ordet. Efter at hver redaktør havde fortalt lidt om deres eget blad, lukkede konferencens gæst, Norges Idrettsforbunds informationschef *Per Hauge Moe*, op for sluserne og udtrykte sin uforbigelige mening om, hvordan medlemsblade efter hans opfattelse skulle være. Det var meget lærerigt.

Vilkårene viste sig iøvrigt at være højst forskelligartede, hvad blad fremstillingen angår. Således oplyste den svenske redaktør, *Boo Lundblad*, at *Korp Motion*, som det svenske blad hedder, hver gang udsendes med 48 sider, og at han måtte kassere lige så mange sider til hvert nummer. Men foruden at være 4 heltidsbeskæftigede i redaktionen havde han også 30 konsulenter fordelt over hele Sverige til at skrive til *Korp Motion*. Det er simpelt hen et led i deres ansættelsesvilkår, at de skal referere til forbundets medlemsblad. Han kunne endvidere berette, at den svenske stat yder en produktionsstøtte til *Korp Motion* på 150.000 kr. – svenske selvfølgelig.

'Der er ikke noget reelt sammen-

ligningsgrundlag, når det drejer sig om disse 4 forbunds medlemsblade, men givet er det, at der – selv om Korp Motion ikke behøver at være et mål for de øvrige – ligger en udvikling og venter på dem.

Motionskampagnerne

Også her var kontrasterne store. Fra et nordisk land uden motionskampagner (Danmark) til de øvrige med et stort antal motionskampagner over et bredt spektrum af aktiviteter. Det var imidlertid bemærkelsesværdigt at høre, at både Finland, Norge og Sverige var kommet til den erkendelse, at det ikke var sagen med et stort antal kampagner, men om få, veltilrettelagte kampagner over en forholdsvis begrænset periode. At der skulle være forskellige tilbud til motionisterne for at trække dem ud i arrangementerne, var der imidlertid ikke tvivl om.

De norske og svenske kampagner arrangeres som regel i samarbejde med lokalforbundene, idet både det norske og svenske firmaidrætsforbund er lokalforbund under rigsidrætsforbundene. Der opstår ingen kompetencestridigheder, fordi man i forvejen trækker på samme hammel. I Finland arrangeres kampagnerne af kommunerne, der næsten alle har en idrætskonsulent ansat bl. a. til at varetage sådanne opgaver.

I forbindelse med konferencen fik Kaj Larsen og Finn Hagedorn lejlighed til at tale cykellandskamp 1979 med de norske ledere.

Prima Liv-kampagnen

Et af indslagene i kampagneledernes del af konferencen var fremvisningen af Svenska Korporationsidrætsförbundets film, der er optaget i forbindelse med kampagnen PRIMA LIV, som nu er i fuld gang i hele Sverige. I filmen medvirker

to af Sveriges populæreste skuespillere, og selv om filmen er forrygende morsom, taber man på intet tidspunkt sigtet med den. Den fortæller om betydningen af rigtig kost, motion for helbredets skyld og af bedre fritid.

Og det er netop kampagnens formål. Den er således ikke knyttet til en eller flere bestemte idrætsgrene eller motionsaktiviteter, men er sat

i værk for at få folk til at interessere sig mere for livet – både for at få mere ud af det og for at leve længere.

Korpens informationssekretær, Dag Lindstrøm, fortalte om kampagnens tilrettelæggelse, markedsføring og formål. For os danske deltagere var det et meget sigende eksempel på, hvad planlægning betyder. 3 år er der gået, siden de første tanker om kampagnen kom frem, til nu, hvor den først for alvor er gået i gang. 1,8 millioner kroner – svenske – er der bundet i arrangementet, der tillige støttes af en lang række private og offentlige virksomheder og institutioner.

Et særligt indslag i kampagnen Prima Liv er Systembolagets medvirken. De fleste læsere kender sikkert svenskernes specielle forhold til stærke drikke, som kun forhandles i Systembolagets butikker. Under mottoet »Spola Krøken«, forsøger man at påvirke svenskernes

drikkevaner i positiv retning. Man er ikke ude på at fordømme alle former for drikkeri, men man ønsker at gøre opmærksom på det omfattende drikkeris uheldige konsekvenser både fysisk og psykisk.

De norske konferenceledere, Egil Braadland og Bjørn Johannessen, kunne med tilslutning fra os andre beklage, at der ikke var mere tid til rådighed. Og tilslutning til ønsket om, at disse konferencer gentages med ikke for lange mellemrum, var der også.

Samarbejdsudvalg i Midt- og Nordjylland

Repræsentanter for kredsene i Ringkøbing, Århus, Viborg og Nordjyllands amter var den 16. september samlet i Viborghallen for at drøfte det fremtidige landsdelsamarbejde.

DFIF var repræsenteret af generalsekretær Ejgon Bertelsen og konsulent Jens Boe, der er udset til at være landsdelens konsulent. Ejgon Bertelsen redegjorde for tanker om landsdelsamarbejdet, som forsamlingen var positivt stemt for, selv om man var enige om at starte langsomt.

Af den debat, der var på mødet, fremgik i øvrigt, at man ønskede familien meget centralt placeret i det fremtidige samarbejde, og at man på landsdelsbasis kunne udvikle stævner, hvor små sammenslutninger, der ikke kan opfylde deltagerbestemmelserne for kreds- og landsstævner, havde en chance for at møde andre modstandere end til daglig.

Man vedtog at nedsætte et samarbejdsudvalg, der skal arbejde videre med planerne om det fremtidige landsdelsamarbejde.

Sportsfestival '79

Gøteborg

Så er planerne om Sportsfestival '79 Gøteborg ved at tage form, og de svenske arrangører har nu anmodet om en forhåndstilmelding til stævnet, som bliver nr. 2 i rækken af europæiske firmaidrætslege.

Sportsfestival '79 afvikles i dagene 14.-17. juni 1979.

Dansk Firmaidrætsforbund har sendt en orientering ud til sammenslutningerne med anmodning, om at interesserede klubber forhåndstilmelder sig senest den 5. november.

Det var oprindeligt arrangørernes mening, at der skulle være fri tilmelding til Sportsfestival '79, men interessen for at være med har allerede været så stor i nogle lande, at det må forudses, at der vil blive indført begrænsning i de fleste idrætsgrene.

De første lege af denne art fandt sted i Eindhoven, Holland, i juni sidste år og blev en stor succes. Dansk Firmaidrætsforbund var da repræsenteret af Toldvæsenets Idrætsforening, København, i både fodbold og badminton. Forbundets ledelse håber, at mange flere klubber vil være interesserede i at deltage i den kommende Sportsfestival '79.

Der bliver nok at vælge imellem. Gøteborg-Korpen, som på vegne af Svenska Korporationsidrottsförbundet står for arrangementet, har foreløbig planlagt følgende aktivi-

teter: fodbold, både for herrer og damer, badminton, bordtennis, tennis, squash, bowling, håndbold, volleyball, orientering, pointpromenader (en slags TRIM-bingo), en 20 km march, svømning og skak.

Kort om aktiviteterne

De forskellige idrætsgrene på programmet skal naturligvis i videst muligt omfang afvikles efter de internationale regler, der gælder for de pågældende grene, men de svenske arrangører har fastsat nogle specielle regler for nogle af dem.

Om *fodbold* for herrer kan siges, at 1 udskiftningsspiller vil være tilladt. Udskiftning kan foretages som i håndbold.

Damefodbold afvikles med 7 spillere på holdet, men 2 udskiftningsspillere er tilladt. Også her sker udskiftninger efter håndboldreglerne. Banerne, der skal spilles på, måler ca. 70 x 45 m.

I *badminton, bordtennis og tennis* har man tænkt sig hold på 2 spillere, som skal spille hver en single og en double, måske hver 2 singler og en double. Det afhænger af deltagertallet.

Når det gælder *bowling* har man tænkt sig 3- eller 5-mands hold.

I *håndbold og volley-ball* spilles efter de internationale regler, men der skal muligvis spilles udendørs.

Orientering er en ren individuel konkurrence i et let terræn.

Pointpromenaderne foregår uden tildragning med besvarelse af spørgsmål, og der skal aflægges små praktiske prøver.

Festivalmarchen bliver på 20 km, men der bliver ikke tale om nogen konkurrencemarch. Den afvikles formentlig på samme måde som de mange marcher herhjemme.

I *svømning* bliver der heller ingen konkurrence – undtagen med sig selv. Meningen med at tage svømning på programmet er nærmest at få deltagerne til at tage det svenske 200 m svømmemærke.

Arrangørerne ved endnu ikke, hvordan skakkampene skal afvikles. Det vil afhænge noget af tilmeldingerne.

Tilmelding nu

Hvis man ønsker at være med i Sportsfestival '79, skal tilmeldingen altså ind aldeles omgående. Af hensyn til den videre planlægning i Sverige. Til gengæld er en forhåndstilmelding ikke bindende. Når svenskerne har fået forhåndstilmeldingerne ind fra de øvrige europæiske deltagerlande, vil den endelige udvælgelse kunne ske.

DFIF yder tilskud til rejse og startgebyrer, hvorimod opholdet er for egen regning.

Forhåndstilmeldingen skal ske gennem den lokale sammenslutning.

Idrætsafdelingens første årsmøde

Idrætsafdelingens formand, Tage Brostrøm, på talerstolen, medens Jens Boe i baggrunden tager referat.

1. og 2. division, idet disse to divisioner arrangeres som landsdækkende turneringer.

I billardsektionen kunne man derimod fastslå, at der ikke arrangeres landsdækkende turnering i 3. division, og spillere fra 3. division kan derfor deltage i de kommende lands- og kredsstævner hos DFIF.

Valgene

Der skete ikke store udskiftninger i de siddende sektionsledelser. Kun i skydesektionen fik man en ny mand ind, og det blev *Larry Hansen*, Odense, der afløser *Bent Bose-rup*, Grenå, der trak sig ud af idrætsafdelingens bestyrelse kort før årsmødet. Ny i afdelingsbestyrelsen fra skydesektionen blev *Axel Sørensen*, Viborg.

I fodbold trak *Kurt Pedersen*, Slagelse, sig tilbage fra sektionslederposten og afdelingsbestyrelsen og blev afløst af *Erik Nielsen*, Esbjerg. *Kurt Petersen* blev dog siddende i sektionsledelsen.

I bordtennis var det *Stig Hornbæk*, Randers, der trak sig tilbage som sektionsleder og fra afdelingsbestyrelsen. Han afløstes af *Niels*

Idrætsafdelingens årsmøde er endnu en udpræget mandssamling. Kun 1 pige var med, nemlig Kirsten Thejlgaard, som repræsenterede Vestsjællands amt i håndbold.

Gregersen, Helsingør. Også *Stig Hornbæk* blev genvalgt til sektionsledelsen.

Landsstævnerne 1979

Landsstævnerne i 1979 blev endeligt placeret.

Landsstævnet i *indefodbold* afvikles i Svendborg den 31. marts-1. april 1979.

Håndbold afvikles i Sønderborg den 24.-25. marts 1979.

Badminton og *bordtennis* skal afvikles i Århus den 10.-11. marts 1979.

Skydning og *kegler* afvikles i Fredericia den 17.-18. marts 1979.

Billard skal afvikles i Vejle. Den endelige dato er endnu ikke fastsat, men det bliver en af de to sidste week-ends i marts 1979.

Endelig blev sommerlandsstævnet 1979 henlagt til Ålborg. Den endelige dato er endnu ikke fastlagt.

Dansk Firmaidrætsforbunds idrætsafdelings første årsmøde holdtes i weekenden 23.-24. september på Blommenslyst kro uden for Odense. 70 stemmeberettigede ledere fra forbundets 14 kredse var tilmeldt, og kun få var forhindret i at møde.

Idrætsafdelingen har sektioner i de samme idrætsgrene, som er på forbundets landsstævneprogram, d.v.s. badminton, billard, bordtennis, fodbold, håndbold, kegler og skydning og efter en kort velkomst og information af idrætsafdelingens formand *Tage Brostrøm*, gik de forskellige sektioner i gang hver for sig med at drøfte de problemer, det forløbne år havde givet anledning til.

Tage Brostrøm sagde senere under fællesmødet, at idrætsafdelingens første år havde været præget af nogen usikkerhed om, hvordan afdelingen skulle fungere, men han mente, at de seneste måneder havde bragt meget på plads, så afdelingen nu kan fungere efter hensigten.

Ændringer ved deltagereberettigelsen ved lands- og kredsstævner

Der var ikke de store problemer at debattere på sektionmøderne, og der skete kun få ændringer i de bestående bestemmelser for lands- og kredsstævner.

I keglesektionen vedtog man at udelukke spillere fra kegleunionens

Landsstævnet 1978

I weekenden den 9.-10. september stævnedes håndboldspillere, fodboldspillere og skytter – i alt ca. 1.400 mennesker – mod vest. Målet var Ringkøbing, anledningen var Landsstævnet 1978.

Når man afvikler et sådant stævne udendørs, er det en fordel med god kontakt til de højere magter. Der var ikke mange, der lørdag morgen troede på, at en sådan forbindelse var etableret. Det ikke bare regnede, det haglede, da sjællænderne tog hjemme fra. Man følte ikke, man var på vej til et sommerlandsstævne. Men ved middagstid lørdag klarede det op, og bortset fra enkelte byger søndag formiddag

var vejret rimeligt – årstiden taget i betragtning.

Selv om vejret var en smule ustabil, påvirkede det i hvert fald ikke humøret. Garvede landsstævnedeltagere fortæller, at sådan er det hvert år – højt humør, dejlig stemning, hyggelig idræt, kort sagt firmaidræt på toppen. For heldigvis var langt de fleste kommet for at være med, for at være sammen med gode kammerater.

Desværre undgik man ikke enkelte protester, men det satte ikke nogen plet på et vellykket sportsligt arrangement.

For et par vellykkede dage i Ringkøbing, det var det! Arrangø-

erne klarede den store opgave fortrinligt. Det kræver sin mand (m/k) at få et stævne med 1.400 deltagere til at fungere, at skaffe overnatning til 850 mennesker, at sørge for afviklingen af 42 håndboldkampe på 4 baner, at sørge for afviklingen af 66 kampe fodbold på 10 baner (fordelt tre forskellige steder i byen), – og – endelig ikke at forglemme – at lave en god aftenfest for mere end 800 mennesker.

Det var et stort stævne – måske for stort. For selv om vi alle havde gode dage i Ringkøbing, er lidt af ideen med de tre sommeridrætsgrænes fælles landsstævne vel gået fløj-

(fortsættes side 28)

Kalundborgs Boris Kulagin, kalder de ham. Idrætsafdelingens formand har snart lige så mange landsstævnevindere bag sig som holdleder for Carmen, som den russiske ishockeytræner har guldvindere bag sig. Her forklarer Tage Brostrøm taktik for pigerne inden finalen.

Vinderne af damehåndboldrækken, ELRO, Randers, ses øverst på siden. Herover er det Nordsøværftets vindende old boys i 7 mands fodbold, og herunder er det Carmens piger, der vandt 7 dames fodbold for tredje år i træk. Til højre ses en af håndbolddommerne under søndagens våde kampe så godt beskyttet som muligt.

ten, når man er nødsaget til at udvikle aktiviteterne fire forskellige steder i og omkring Ringkøbing. Skytterne var i Ulfborg, 20 km fra Ringkøbing, en del af fodboldkampene i Velling op imod 10 km fra Ringkøbing, andre fodboldkampe på Alkær Stadion i en del af byen og endelig håndboldkampene og de sidste fodboldkampe ved ROFI-Hallen i en anden del af byen.

Det væsentligste ved et landsstævne er at være med – det forstod alle. Men det er trods alt mange gange sjovere at vinde, og det gjorde i år:

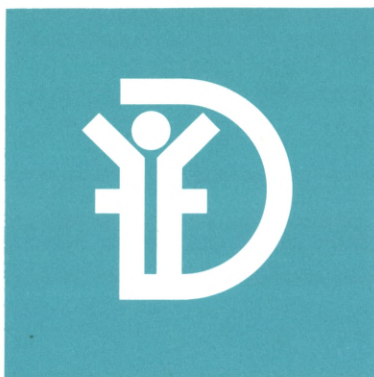
Fodbold

11 mands: Posten, Køge

7 mands: Fastonall, Nykøbing F

7 dames: Carmen, Kalundborg

Old boys: Nordsøværftet, Ringkøbing.

Håndbold

Herrer: Viborg Kommune

Damer: ELRO, Randers

Skydning – hold

Kl. DA: Shell Raffinaderi, Fredericia

Kl. DB: Kartoffelcentralen Grindsted

Kl. A: IFK, Viborg

Kl. B: Nobby, Viborg

Kl. C: Albert Andersen, Haderslev

Skydning – individuelt

Kl. DA: Lene Andersen, HK Viborg

Kl. DB: Jette Mikkelsen, Shell Raffinaderi, Fredericia

Kl. A: Børge Julsgaard, SEA Tønder

Kl. B: Karl Erik Hansen, Roulund Odense

Kl. C: Birthe de la Roi, Shell Raffinaderi, Fredericia

– j b

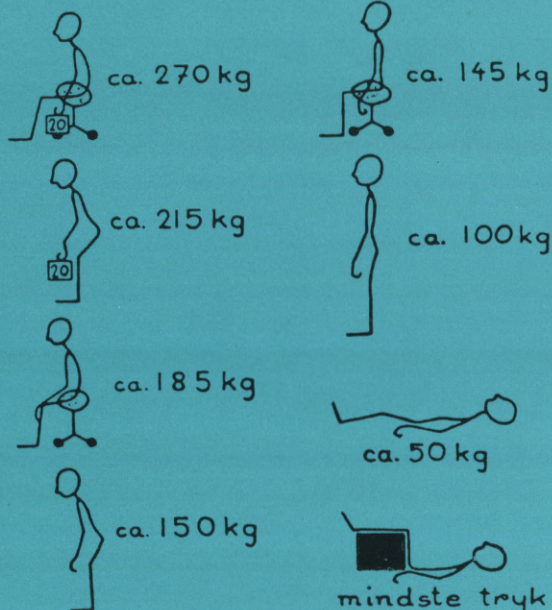
Billedet herunder er fra finalekampen i håndbold mellem Viborg Kommune og Ferritslev Jern, Nyborg. Viborg scorer. Den ordinære kamp endte uafgjort, men Viborg Kommune vandt omkampen.

Til højre øverst: En kasse kølige grønne var ikke det værste som trøst for Pelikanens piger fra Fredericia efter et nederlag i fodbold. Derunder scorer Carmen mod NKT, Middelfart. Carmen vandt senere finalen. Nederst til højre et blik hen over skytternes standplads i Ulfborg, og herunder jubler Viborg Kommunes målmand over finalesejren, da dommerens fløjte lyder for sidste gang. Selv om man har været landsstævnevinder flere gange – og det har Viborg Kommune – kan man godt glæde sig over sejren.

TRYK I TREDIE DISCUS I LÆNDEN

Af Bente Dahl

Den siddende arbejdsstilling

I artiklen i FIRMAIDRÆT nr. 8 fortalte jeg om ryggens opbygning og funktion. Her vil jeg fortsætte med at fortælle om, hvordan man bedst beskytter sin ryg i den siddende arbejdsstilling.

Bruskskiverne (disci) i rygsøjlen er i enhver oprejst stilling udsat for et vist tryk, som ved direkte trykmålinger har vist sig at være mindre i siddende stilling end i stående stilling.

Tegningerne viser, at trykket i disci er mindst i hvilestillingen liggende på ryggen med benene bøje- de i hofte og knæ, trykket stiger i siddende og stående stilling.

Det har desuden vist sig, at tryk- ket i bruskskiverne er mindre i nor- mal oprejst stilling, det vil sige, at rygsøjlen har de naturlige krum- ninger, end i enhver anden stilling rygsøjlen kan indtage. Hver gang man afviger fra almindelig stående stilling, altså bøjer sig fremad eller

til siden, stiger trykket i bruskski- verne.

Disse trykstigninger ligger til grund for, at man ønsker den sid- dende arbejdsstilling så nær på al- mindelig oprejst stilling som mul- ligt. Man forsøger altså at bevare de naturlige krumninger i rygsøjlen – svajet i lænden og let runding af i brystrygsøjlen – også i siddende stilling.

For at kunne opnå denne sidde- stilling er man nødt til at sidde helt oppe på sædekuderne, de knogler man sidder på og kan mærke ind gennem musklerne på bagdelen, når man sidder på noget hårdt. Hvis vi havde været smidigere i vo- re hofter og stærkere i rygmusk- lerne, kunne vi sikkert sidde sådan ret op uden støtte i ryggen. Det er vi desværre ikke i stand til i dag – tænk på hvor ranke vore bedste- mødre sad på spisestuestolene – og derfor er der på alle arbejdsstole en indstillelig rygstøtte, som skal an- bringes, så bækket bliver låst fast i den oprejste stilling.

I denne ideelle siddestilling har man det rigtige svaj i lænden, som man også har i afslappet stående stilling, og man er i stand til at be- væge overkroppen frit i alle retning- er.

Vi bliver mere og mere afhæn- gige af stole i vort samfund. Alle arbejdspladser, hvor det er muligt, erstatter man den stående arbejds- stilling med den siddende. Dette er en aflastning for bruskskiverne i rygsøjlen, men medfører så til gen- gæld mere ensformige arbejdsbevæ- gelser og meget små bevægelsesud- slag i leddene.

En følge af for meget stillesid- dende arbejde er f. eks. dårligt kredsløb i benene. Blodet i benene pumpes tilbage mod hjertet ved hjælp af musklerne i benene, og dette muskelarbejde er væsentligt nedsat ved siddende arbejde. Til og

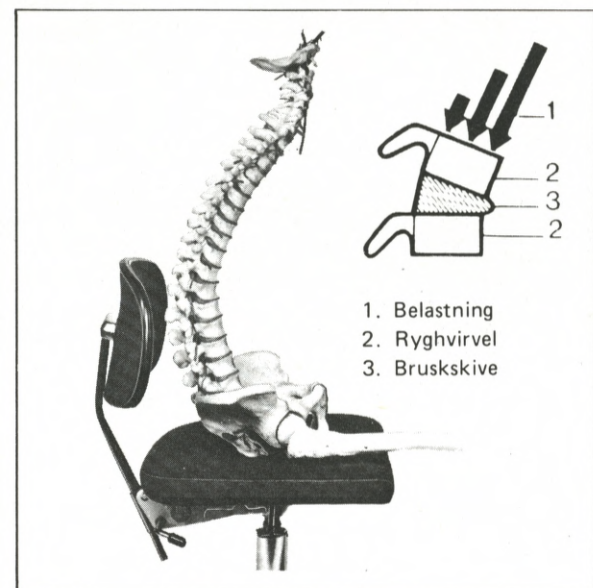
med har man ofte sammenpressede vener på undersiden af lårene, fordi mange arbejdsstole er for høje.

Man må sørge for en vis bevægelse af sin krop i arbejdstiden, hente og bringe ting fra andre ste-

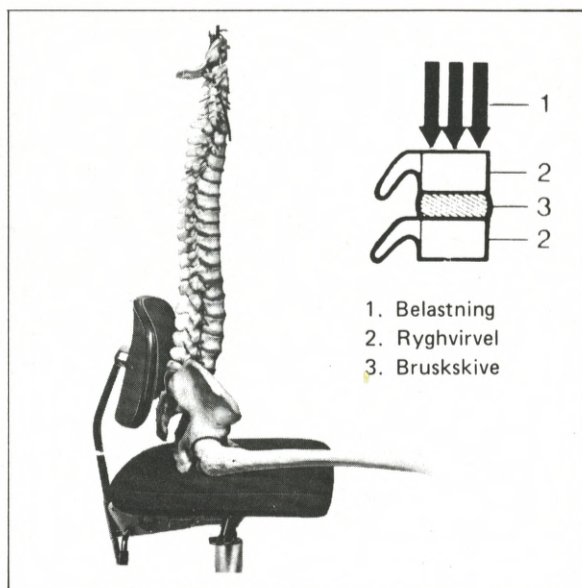
der i lokalet eller indføre en aktiv arbejds pause med pausegymnastik.

Bente Dahl

Hvad sker der?

1. Belastning
2. Ryghvirvel
3. Bruskskive

1. Belastning
2. Ryghvirvel
3. Bruskskive

Bøjet overkrop er en uheldig ligevægstilling. Belastningen på rygmuskulatur, ryghvirvler og ledbrusk bliver statisk og ulige fordelt. Dette er trættende og medfører bl. a. reduceret produktion af blodlegemer, som igen svækker vor modstand mod infektionssygdomme. Ligeledes svækkes trykket i bughulen: de indre organer synker ned og hindrer tilførslen af blod til hjerte og hjerne.

Med oprejst, let buet stilling er rygsøjlen i god ligevægt og holdes oppe ved et minimum af anspændelse. God støtte til ryggen forhindrer udglidning ved bevægelser. Belastningen på ryghvirvler og bruskflader er jævn. Disse kan derfor være i bevægelse, noget som stimulerer produktion og transport af stoffer i blodet. De indre organer arbejder friere med større gennemstrømning af blod.

Dette er en arbejdsstilling, som i længden er mindre trættende og som giver god bevægelsesfrihed.

Tipsloven ændres igen

Den 10. oktober fremsatte skatte- og afgiftsminister *Anders Andersen* på regeringens vegne forslag til ændring af tipsloven, således at statens andel af tipsomsætningen nedsættes fra 20 % til 19 %.

Forslaget blev velvilligt modtaget af partierne i Folketinget, og det plejer at betyde vedtagelse af forslaget, når det engang kommer frem til 3. behandling.

Allerede i sidste folketingssamling var der forslag fremme om, at statsandelen skulle forblive på de 19 %, som har været gældende indtil 1. juli i år, men forslaget blev ikke gennemført dengang.

Hvis ændringsforslaget vedtages, vil det være i overensstemmelse

med idrætsorganisationernes ønske. Idrættens Fællesråd har påpeget det store behov, der er for pengene i det idrætslige arbejde, og med den store stigning, der har været i tipsomsætningen i foregående regnskabsår, har man altså nu stillet sig tilfreds med den lavere andel fra regeringens side.

Det vil komme til at betyde et mertilskud til DFIF på over 200.000 kroner.

set bag fra

Helmuth Thejll

Randers, mangeårig firmaidrætsleder i Randers Firma Sport, rundede i august måned et af de skarpe hjørner. Han fyldte 60 år og fik samtidig overrakt Randers Firma Sports hæderstegn for sin lange og trofaste indsats for firmasporten.

Helmuth Thejll har været meget alsidig i sin ledergerning, idet han både har varetaget ledelsen af fodbold-, bordtennis- og billardafdelingen i RFS. Også på kreds- og forbundsplan har han virket – og virker for øvrigt stadig, idet han har plads i billardsektionen i DFIFs idrætsafdeling.

Bent Ole Jensen

formand for landskredsen under DFIF er blevet landsholdsspiller – på det danske jernbanelandshold i bordtennis. Han var udtaget til det danske hold, der skulle deltage i USIC-mesterskaberne 1978, som afvikledes i Tjekkoslovakiet. USIC er en international jernbaneorganisation, som til bordtennismesterskaberne havde samlet 21 nationer.

Bent Ole Jensen var i øvrigt tæt på at blive efterladt på dansk grund. Han kom for sent til toget i Ringsted, fordi det Intercity-tog, han skulle ankomme med fra Århus, brød ned!!!

Det danske jernbanelandshold blev i øvrigt nr. 15 ved at slå Jugoslavien i kampen om 15. pladsen.

Margit Vilttoft

Ringkøbing, er blevet grebet af skyttesagen. Hun siger bl. a. til Ringkøbing og Omegns Firmaidræts medlemsblad, ROFI-Nyt:

Vintersæsonen 77/78 var min første sæson. Det var Kurt (hendes mand, red.), der endelig fik mig lokket med efter at have plaget i flere år. I begyndelsen, Kurt skød, var jeg da også på det nærmeste modstander af skydning, det kunne jo være farligt, og det var heller ikke med tilfredshed, at »bøssen« skulle opbevares herhjemme. Sene-re gik modviljen nok mere på, at jeg var bange for at blive lidt til grin. Disse bange anelser viste sig da også at være ganske ubegrundede, og et er sikkert, jeg fortsætter med at skyde fremover.

Kristian Just Andersen

Vejen, glemmer ikke sin gamle kærlighed lige med det første. Efter flere års pause har Vejen og Omegns Firma-Sport atter fået et medlemsblad, og redaktionen af bladet foreståes af KJA, der pludselig blev »arbejdsløs« firmaidrætsleder, da Sydjyllandskredsen, som han var formand for, blev delt ud i 3 forskellige amtskredse.

Tvillingerne

kaldes to ærværdige æresmedlemmer af Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund. De to er *Henry Klein* og *Oluf Lund Jensen*, som begge i september måned rundede 80 år. Begge er stadig friske og raske og følger deres kære DJIF med stor interesse. Ofte gæster de DJIFs fritidscenter, når der er åbent om torsdagen.

Henry Klein er manden bag DJIFs stiftelse i 1946, og han var formand indtil 1963.

Oluf Lund Jensen sad på DJIFs finanser i 16½ år fra 1948 til 1964. Han var kendt for aldrig at have penge i kassen, men klarede DJIFs økonomi ved at skaffe længere kreditter end dem, han selv gav for bundets debitorer.

Brønderslev Firma-Sport

har købt jord. Man har købt et areal beliggende umiddelbart op til sammenslutningens sportscenter. Der er udarbejdet et projekt, som omfatter anlæggelse af en kondistipi på området, men først skal forskellige tilladelser opnås.

Når arbejdet skal sættes i gang, har bestyrelsen for Brønderslev Firma-Sport tænkt sig det udført som beskæftigelsesarbejde for unge arbejdsløse. Og det må da siges at være et prisværdigt initiativ at tage.

Japanerne

har også radiogymnastik, men det er ikke samme blide stemmer som Bente Dahls og John Olufsens, der lyder i den japanske radio, når udsendelsen går i æteren. Den japanske radiogymnastikleder er nærmest at sammenligne med vor egen berømte kaptajn Jespersen, som for år tilbage forestod morgengymnastikken i radioen. I år har radiogymnastikken eksisteret i 50 år i Japan, og derfor har man udsendt frimærket, som vises herunder.

